

PERSBERICHT

Lansingerland, 22 februari 2017

preventie van jeugdproblematiek heeft verbetering

De toegang van jeugdigen tot hulp en ondersteuning is in Lansingerland geborgd. Om de doelen van de nieuwe Jeugdwet, namelijk meer preventie en vroege signalering van jeugdproblematiek, te realiseren zijn echter verbeteringen noodzakelijk. Bijvoorbeeld door lacunes in het netwerk voor vroege signalering van jeugdproblematiek op te vullen en door meer capaciteit vrij te maken voor het uitwerken van preventieve methoden en werkwijzen. Dit en meer concludeert de Rekenkamer Lansingerland in haar rapport 'In de groei'.

Door de inwerkingtreding van de nieuwe Jeugdwet vanaf 1 januari 2015 zijn gemeenten verantwoordelijk voor het realiseren van een passend hulp- en zorgaanbod voor alle jeugdigen in de leeftijd nul tot achttien. De daarmee gepaard gaande transformatie behelst dat meer nadruk moet komen te liggen op preventie en het zo vroeg mogelijk signaleren en aanpakken van problemen van de jeugd. De gemeente Lansingerland heeft gekozen de toegang tot het sociaal domein, inclusief jeugdhulp, decentraal te doen verlopen via Kwadraad, het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG), Welzijn Lansingerland en de gemeente (de 'toegangspartijen'). Voor vragen over jeugdhulp zijn met name het CJG en de gemeentelijke consulenten relevant.

Uit onderzoek van de rekenkamer blijkt dat in het eerste jaar na de decentralisaties (2015) het jeugdhulpbeleid voornamelijk gericht was op het bieden van goede dienstverlening en zorgcontinuïteit en het voorkomen van incidenten. De beperkt beschikbare gegevens duiden er niet op dat de kwaliteit van de dienstverlening is verminderd of de zorgcontinuïteit in gevaar is geweest.

De rekenkamer concludeert echter ook dat de afspraken met de verschillende toegangspartijen nog niet adequaat werken, hetgeen ten koste kan gaan van de tijdigheid en kwaliteit van de geboden hulp en de mogelijkheid om te sturen op een verschuiving van zware naar lichtere vormen van ondersteuning beperkt. Bovendien beschikt de gemeente over onvoldoende informatie over de vraag naar jeugdhulp en de (kosten van) verstrekte jeugdhulp. Hierdoor kan de gemeente niet beoordelen of de gewenste verschuiving zich daadwerkelijk voordoet en of het aanbod van jeugdhulp kwantitatief en kwalitatief toereikend is.

De gemeente beschikt over methoden en werkwijzen om een verschuiving van zware naar lichtere vormen van ondersteuning te bereiken. De wijze van sturing op deze verschuiving heeft echter nog verbetering. Zo geven toegangspartijen aan dat capaciteit voor het uitwerken van preventieve methoden ontbreekt. De rekenkamer signaleert bovendien lacunes in het bereik van het netwerk voor vroege signalering van jeugdproblematiek, waardoor problemen mogelijk niet of niet tijdig worden gesignaleerd en aangepakt.

Om deze knelpunten aan te pakken beveelt de rekenkamer onder meer aan het functioneren van het toegangsmodel te verbeteren en afspraken te maken met toegangspartijen over casushouderschap en het delen van cliëntinformatie. In de contracten met aanbieders van jeugdhulp dienen afspraken te worden opgenomen over onder meer het rapporteren over klanttevredenheid en klachten. Tevens kunnen de rapportages over het gebruik en de kosten van verschillende typen jeugdhulp nog worden verbeterd. Ook heeft de rekenkamer aanbevolen andere toegangsmodellen (bijvoorbeeld een multidisciplinair wijkteam) in overweging te nemen indien de huidige knelpunten onvoldoende worden opgelost. In zijn reactie onderschrijft het college vrijwel alle aanbevelingen van de rekenkamer. Het college is echter niet voornemens andere toegangsmodellen te overwegen.